

jeg har læst mig til – jeg har prøvet at dykke ned i, hvad der er blevet sagt tidligere – vi tidligere har fremført, er ikke ændret, og der er ikke tilføjet nogle nye synsvinkler på sagen.

Vi mener stadig, at som udgangspunkt skal et barn både have en far og en mor, og at alt ikke skal være frit. Man skal da for alt i verden prøve at undgå, at det bliver ret så ligegyldigt, om det nu er sådan eller sådan.

Jeg er enig med Kristeligt Folkeparti i, at det ikke er en menneskeret at få børn. Vi tænker også på barnets tarv – det er blevet sagt af flere ordførere – og et barn har efter vores opfattelse reelt krav på både en far og en mor. Det er barnets tarv, Dansk Folkeparti vælger.

Vi ved da også, at det ikke altid kan lade sig gøre, at et barn både har en far og en mor, selv om det er det aller-, allerbedste, men derfra og så til at sige, at det er bedøvende ligegyldigt, er der et spring, som vi altså ikke er enige i.

Som sagt er holdningerne forskellige, og det har vi jo også hørt her i dag, og det er en følelsesmæssig sag, som Dansk Folkeparti ikke mener at det offentlige overhovedet skal beskæftige sig med.

Der er ingen grund til at uddybe det yderligere. Som jeg sagde før, har spørgsmålet været debatteret mange gange, og netop på det seneste er der ikke tilføjet noget nyt.

Men egentlig så har vi svært ved at forstå, at det hører under sygehusloven. Der er ikke tale om nogen sygdom, og det taler vi ofte om ude i amterne. Vi har jo den berømte IVF-klinik i Brødstrup, så vi har det lidt inde på livet.

Det er da i orden at hjælpe de barnløse, men jeg tænker altså på par og ikke på det, som lovforslaget går ud på. Det forhold, at to lesbiske ikke kan få børn, fordi de af personlige grunde ikke vil underkaste sig de naturlige betingelser, der skal til for at få et barn, er da på ingen måde en sygdom.

Det er da også lige så klart, at der er mange, mange kvinder, der har et stort behov for at få børn, men igen må barnets tarv gå forud for et sådant ønske. Det, der sådan set også ligger i forslaget, er jo en fuldstændig ændring af vores familietradition og -mønstre, og vi går altså ind for familierne i centrum.

Dansk Folkeparti har igen valgt at lade sine folketingsmedlemmer stå frit i denne sag, men Dansk Folkepartis samlede folketingsgruppe er enig om at afvise lovforslaget.

(Kort bemærkning).

**Anne Baastrup (SF):**

Fru Dora Rossen nævnte to ting. For det første, at det offentlige ikke skal beskæftige sig med det her, og for det andet, at det ikke er nogen sygdom at være lesbisk eller enlig.

Til det første, hvorvidt det offentlige skal beskæftige sig med det: Fru Dora Rossen må forstå, at der er et forbud i loven imod, at en privatlæge fuldstændig uden for det offentlige – han har ganske vist fået finansieret sin uddannelse af det offentlige, men i øvrigt er han helt privat – foretager denne behandling. Der er et forbud imod det.

Det er ikke nogen sygdom. Nej! Men den lille gruppe kvinder, som har brug for en lægelig behandling, fordi de ikke kan få befrugtet deres æg, måske fordi en æggeleder er stoppet eller andet, kan en læge ikke behandle, fordi der er forbud imod det.

Er fru Dora Rossen enig i, at kvinder, som har en syg æggeleder, men som kan få den blokket ud, få lagt et æg op og kan få et barn, må en læge ikke behandle, selv om kvinden selv betaler for det? Har fru Dora Rossen egentlig forstået det problem?

(Kort bemærkning).

**Dora Rossen: (DF):**

Jeg vil godt lige svare, og det er ganske enkelt:

Jeg er enig i det oprindelige forslag med hensyn til forbudet, fordi det handler om enlige, og det handler om lesbiske.

Jeg har læst mig til, at det er for dem, forbudet gælder. Så vi fastholder, at det skal være, sådan som det er, og ikke ændres sådan, som det foreslås her i lovforslaget.

**Yvonne Herløv Andersen (CD):**

Det har været en god og meget bred debat. Man kan sige, at det var forventeligt og alligevel overraskende godt på baggrund af, at det jo er en uændret fremsættelse fra sidste samling.

Det, forslagsstillerne ønsker, er jo at rette op på en klar diskrimination, som blev resultatet for en bestemt gruppe mennesker med vedtagelsen af den meget turbulente lov om kunstig befrugtning. Det var en vanskelig afstemning, er jeg klar over, hvor det bølgede frem og tilbage, og det mærkelige er, at ved noget, der ligner folk på sinde, hjertesager, humanitære sager, bliver medlemmerne frit stillet herinde, så de får lov at agere efter grundloven. Resultatet, som jeg i realiteten troede var en bøj, var